KŘESŤANSKÁ FILOSOFIE

= polemický pojem, kt. označuje řadu způsobů, jak vyjádřit a racionalizovat obsahy křesťanské víry filosofickými prostředky

1. Novotomismus

= nejvlivnější směr usilující o moderní systém na základě postojů T. Akvinského. Od r. 1879 oficiální F římskokatolické církve vyhlášena encyklikou papeže Lva XIII. Společní s klasickým tomismem = <u>úsilí o nalezení harmonie mezi vírou a racionálním poznáním</u> jakožto dvěma zdroji poznání danými člověku bohem.
Užívá aristotelovských pojmů (možnost - skutečnost), respektuje přirozenou evoluci, jejímž zdrojem a příčinou je bůh. Kritický se staví jak k socialismu, tak kapitalismu (→ teorie třetí cesty).
Po 2. vr. <u>II.</u> vatikánském koncilu (1. pol. 60. let 20. stol.) se snaží v rámci „aggiornamenta" (= <u>přiblížení církve všednímu dni</u>") pružně reagovat na aktuální problémy světa (spol. vývoj, politické proudy, věda apod.).
Fr. představitelé: Jacques Maritain (1882-1973) a Etienne Gilson (1884-1971)

2. Teilhardismus

= <u>evoluční křesťanství</u>: <u>Pierre Teilhard de Chardin</u> (1881-1955) = fr. jezuita, světoznámý paleontolog a <u>sociální optimista</u>.
= spojení věd. poznatků přír. a spol. věd (kosmologie, biologie, kybernetiky, ekologie apod.) se základním schématem křesť. obrazu světa, vztahu čl. a boha.
⇒ zpřítomnění boha v <u>univerzální evoluci</u>, kdy přibývá duchovní energie a evoluce je dovršena v bodě Omega (nadživotě) = příchod bohočlověka J. Krista.

3. Křesťanský personalismus

Člověk = jednající a hodnotící <u>osobnost</u> ⇒ duchovní bytost mající <u>vůli</u> a sebevědomí.
Bůh = <u>nejvyšší osoba</u>, lidem podobný tvůrce, s kterým <u>je možné spojení</u> přes přírodu či umění.
Představitel = francouzský existencialista Emmanuel Mounier (1905-1950)